

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS KLAIPĖDOS APYGARDOS SKYRIUS

S P R E N D I M A S

2026 m. rugpjūčio 14 d. Nr. 21RE2-375 (AG2-315/17-2026)
Klaipėda

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Klaipėdos apygardos skyrius (toliau – Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Marinos Adomaitės (pranešėja ir posėdžio pirmininkė), Evaldo Ambrozaičio, Lauros Bernikienės,

2026 m. rugpjūčio 11 d. Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjos X. Y. skundą atsakovei Kretingos rajono savivaldybės administracijai dėl Kretingos rajono savivaldybės administracijos Socialinės paramos skyriaus 2026 m. liepos 7 d. sprendimo Nr. (duomenys neskelbtini) bei 2026 m. liepos 16 d. rašto Nr. (duomenys neskelbtini) panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė :

Pareiškėja X. Y. kreipėsi į Komisiją su skundu atsakovei Kretingos rajono savivaldybės administracijai, kuriuo prašo panaikinti Kretingos rajono savivaldybės administracijos Socialinės paramos skyriaus 2026 m. liepos 7 d. sprendimą Nr. (duomenys neskelbtini) (toliau – ir Sprendimas) bei 2026 m. liepos 16 d. raštą Nr. (duomenys neskelbtini) (toliau – ir Raštas) ir įpareigoti atsakovę iš naujo perskaičiuoti pareiškėjos šeimos 2026 m. balandžio mėnesio pajamas, neįtraukiant į jas pilnamečio sūnaus Z. skolos dalies (156,10 Eur) bei vykdymo išlaidų grąžinimo (28,96 Eur), ir atitinkamai perskaičiuoti bei išmokėti priklausančią socialinę pašalpą bei būsto šildymo ir vandens išlaidų kompensacijas.

Skunde pareiškėja nurodo, kad svetimų pajamų įskaitymas pažeidžia Lietuvos Respublikos piniginių socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymo esmę ir sukelia teisinį dviprasmiškumą: atsakovė formaliai remiasi ministerijos išaiškinimu, tačiau neatsižvelgia į fundamentalų principą – socialinė parama skiriama bendrai gyvenantiems asmenims. Pareiškėjos sūnus Z. Y. yra pilnametis, savarankiškai dirbantis, gaunantis asmenines pajamas bei socialines išmokas. Nors jis dėl objektyvių priežasčių gyvena tame pačiame būste, jis dar nuo 2025 m. birželio mėnesio paties atsakovės sprendimu yra oficialiai išbrauktas iš pareiškėjos šeimos sudėties. Sūnus tvarko visiškai atskirą biudžetą (ūkį), o jo asmeninis darbo užmokestis nėra įskaičiuojamas į pareiškėjos šeimos pajamas skiriant paramą. Tai patvirtina paties atsakovės išduotos pažymos (2025 m. kovo 17 d. Nr. (duomenys neskelbtini) ir 2025 m. birželio 23 d. Nr. (duomenys neskelbtini)), kuriose aiškiai fiksuotas momentas, kada sūnus Z. buvo išbrauktas iš pareiškėjos šeimos sudėties ir pripažintas atskiru paramos gavėju (atskira šeima). Atsakovė, oficialiai pripažindama sūnų atskiru asmeniu, neturi jokio teisinio pagrindo jo asmeninės nuosavybės (išlaikymo skolos dalies – 156,10 Eur) priskirti pareiškėjos ir nepilnamečių vaikų šeimos pajamoms. Pareiškėja teigia, jog įskaitant kito, atskirą ūkį vedančio asmens pajamas į nepasiturinčios šeimos su nepilnamečiais vaikais suvestinę, šiurkščiai pažeidžiamas socialinio teisingumo principas.

Dėl išlaidų kompensacijos traktavimo kaip pajamų pareiškėja nurodo, jog suma, sudaranti 28,96 Eur, pagal antstolės patvarkymą yra teismo ir vykdymo išlaidų grąžinimas. Tai nėra šeimos

pragyvenimui skirtos lėšos ar naujos pajamos – tai tik anksčiau pareiškėjos asmeniškai patirtų turtinių nuostolių kompensavimas. Šių lėšų įtraukimas dirbtinai padidina šeimos pajamų vidurkį ir nepagrįstai sumažina skiriamą paramą.

Pareiškėja teigia, jog atsakovė privalėjo vertinti realią šeimos turtinę padėtį, o ne formaliai taikyti teisės normas, sukuriant situaciją, kai parama mažinama dėl pinigų, kurie teisiškai priklauso kitam, atskiram asmeniui.

Atsakovė Kretingos rajono savivaldybės administracija Komisijai pateikė atsiliepimą, kuriuo prašo pareiškėjos skundą atmesti pilna apimtimi kaip nepagrįstą.

Atsiliepime nurodoma, kad atsakovė, nagrinėdama pareiškėjos prašymą perskaičiuoti piniginę socialinę paramą, vertino ne vien pareiškėjos pateiktą subjektyvų gautų lėšų paaiškinimą, bet visus administracinės procedūros metu surinktus duomenis. Buvo įvertinti pareiškėjos pateikti dokumentai, antstolės pateikta informacija apie išieškotas ir pareiškėjai išmokėtas sumas, jų sudėtis, mokėjimų paskirtis bei kita su pareiškėjos situacija susijusi informacija. Kadangi sprendžiant pareiškėjos prašymą kilo klausimų dėl atskirų piniginių lėšų vertinimo taikant Lietuvos Respublikos piniginės socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymą (toliau – ir Įstatymas), atsakovės Socialinės paramos skyrius 2026 m. birželio 3 d. raštu Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl piniginės Socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymo taikymo“ kreipėsi į Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministeriją (toliau – ir Ministeriją). 2026 m. birželio 22 d. iš Ministerijos gautas išaiškinimas Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl piniginės Socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymo taikymo“ buvo įvertintas kartu su kitais administracinės procedūros metu surinktais duomenimis. Atsakovės teigimu, kreipimasis į Ministeriją patvirtina, kad atsakovė siekė išsamiai išnagrinėti pareiškėjos prašymą ir užtikrinti tinkamą Įstatymo nuostatų taikymą, tačiau Ministerijos pateikta informacija nepakeitė atsakovės pareigos pačiai priimti galutinį administracinį sprendimą.

Atsakovė nurodo, jog pareiškėjos pozicija, kad vien dėl antstolės dalyvavimo išlaikymo lėšos turėjo būti vertinamos kitaip, nėra pagrįsta konkrečia Įstatymo nuostata. Įstatymas nenustato skirtingo tų pačių pajamų vertinimo vien pagal tai, ar jos sumokėtos geranoriškai, ar išieškotos priverstinio vykdymo tvarka. Dėl šios priežasties pareiškėjos argumentas, kad pasikeitus lėšų išmokėjimo mechanizmui pasikeitė ir pajamų šaltinis, nepaneigia atsakovės atlikto teisinio vertinimo teisėtumo.

Dėl pareiškėjos teiginio, kad dalis 2026 m. balandžio mėnesį pagal vykdomąją bylą išmokėtų lėšų buvo skirta jos pilnamečiui sūnui, todėl negalėjo būti vertinama kaip pareiškėjos pajamos, atsakovė pažymi, kad vien pareiškėjos teiginys apie lėšų paskirtį savaime nėra pakankamas pagrindas keisti jų vertinimą. Sprendžiant, kam priskirtinos išieškotos lėšos, turi būti remiamasi vykdomojo dokumento turiniu, antstolės pateiktais duomenimis, išieškojimo laikotarpiu, išlaikymo prievolės kreditoriumi ir kitomis objektyviomis aplinkybėmis. Atsakovė šias aplinkybes vertino remdamasi administracinės procedūros metu gautais dokumentais ir informacija. Taigi lėšų vertinimas buvo grindžiamas ne vien jų pervedimo į pareiškėjos sąskaitą faktu, bet ir dokumentais, kuriuose nurodytas išieškojimo pagrindas, išmokėtų sumų paskirtis ir jų gavėjas.

Atsakovė teigia, kad pareiškėjos skunde nepateikta naujų objektyvių duomenų, kurie paneigtų atsakovės nustatytas aplinkybes arba patvirtintų, kad ginčo suma pagal vykdomąjį dokumentą, antstolės apskaičiavimus ir kitus bylos dokumentus turėjo būti priskirta kitam asmeniui bei dėl to negalėjo būti vertinama apskaičiuojant pareiškėjos teisę į piniginę socialinę paramą. Be to, sprendžiant dėl teisės į piniginę socialinę paramą, atsakovė privalo vadovautis Įstatyme nustatytais pajamų apskaičiavimo taisyklėmis. Atsakovė nėra įpareigota vien pareiškėjos prašymu pakeisti dokumentais patvirtintą išmokėtų lėšų teisinį vertinimą arba taikyti Įstatyme nenustatytą jų neįskaitymo pagrindą. Teigia, kad pareiškėja skunde nepateikia konkrečios Įstatymo nuostatos, pagal kurią jai išmokėta 28,96 Eur suma turėjo būti neįskaitoma į pajamas. Nenustačius teisės normos, pagal kurią ginčo lėšos turėjo būti neįskaitomos į pajamas, atsakovė negalėjo priimti pareiškėjos lūkesčius atitinkančio sprendimo. Skundžiamame Rašte, kuris buvo priimtas administracinės procedūros metu pareiškėjai papildomai išaiškinus reikšmingas faktines ir teises aplinkybes

2026 m. liepos 7 d. raštu Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl informacijos pateikimo“, išdėstytos pareiškėjos prašymo nagrinėjimo metu nustatytos faktinės aplinkybės, įvertintos vykdymo proceso metu pareiškėjai pervestos lėšos, nurodytos taikytos teisės aktų nuostatos ir motyvai, dėl kurių nebuvo teisinio pagrindo tenkinti pareiškėjos prašymo perskaiciuoti piniginę socialinę paramą.

Atsakovės vertinimu, ginčijamas 2026 m. liepos 7 d. Sprendimas priimtas įvertinus visas jo priėmimo metu nustatytas ginčui reikšmingas aplinkybes, taikant galiojantį teisinį reglamentavimą bei 2026 m. liepos 16 d. Raštas pateiktas tinkamai motyvuojant priimtą sprendimą.

Bylos šalys tinkamai informuotos apie posėdžio vietą ir laiką. Pareiškėja pateikdama skundą išreiškė prašymą šį ginčą nagrinėti rašytinio proceso tvarka. Atsakovė atsiliepiame nurodė, jog sutinka, kad byla būtų nagrinėjama rašytinio proceso tvarka. Atsižvelgiant į ginčo šalių valią, byla išnagrinėta rašytinio proceso tvarka (Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 14 straipsnio 7 dalis).

Skundas atmestinas.

Nagrinėjamas administracinis ginčas kilo dėl Kretingos rajono savivaldybės administracijos Socialinės paramos skyriaus 2026 m. liepos 7 d. sprendimo Nr. (duomenys neskelbtini) bei 2026 m. liepos 16 d. rašto Nr. (duomenys neskelbtini) teisėtumo ir įpareigojimo atlikti veiksmus pagrįstumo.

Nagrinėjamoje byloje nustatyta, jog pareiškėja 2026 m. birželio 17 d. prašymu-paraiška piniginei socialinei paramai gauti, reg. Nr. (duomenys neskelbtini), (toliau – ir Prašymas) prašė atsakovės skirti socialinę pašalpą už 2026 metų birželio, liepos ir rugpjūčio mėnesius.

Išnagrinėjus Prašymą, buvo priimtas skundžiamas Sprendimas, kuriuo nuspręsta skirti socialinę pašalpą už laikotarpį nuo 2026 m. birželio 1 d. iki 2026 m. rugsėjo 1 d. šiems bendrai gyvenantiems asmenims: X. Y., A. Y., C. Y., atitinkantiems Įstatymo 8 straipsnio 1 dalies 1, 4, 5 punktuose nustatytas sąlygas. Nustatyta, jog laikotarpis, už kurį mokama apskaičiuota išmokos suma – nuo 2026 m. birželio 1 d. iki 2026 m. rugsėjo 1 d. po 152,36 Eur. Paaiškinta, jog vidutinės bendrai gyvenančių asmenų pajamos per mėnesį (imant 3 mėnesių iki kreipimosi pajamas) 593,11 Eur, iš jų: kitos pajamos – 261,82 Eur, darbinės veiklos – 509,68 Eur, sumažintos 35 procentai asmenims, vieniems auginant viena ar du vaikus (įvaikius) – 331,29 Eur. Vidutinės vieno asmens pajamos per mėnesį: 197,70 Eur. Vadovaujantis Įstatymo 9 straipsnio 3 dalimi – skirtumas tarp 1,1 valstybės remiamų pajamų dydžio ir vidutinių asmens pajamų: $(1,1 * 233,00) - 197,70 = 58,60$ Eur. Pašalpos dydis mėnesiui: $(58,60 \times 1,0) + (58,60 \times 0,9) + (58,60 \times 0,7) = 152,36$ Eur. Pašalpos gavimo trukmė (nuo 2019 m. rugpjūčio 1 d.) nedarbantis: 83 mėnesiai.

Atsakovė 2026 m. liepos 7 d. raštu Nr. (duomenys neskelbtini), išnagrinėjusi gautą pareiškėjos 2026 m. gegužės 30 d. pranešimą ir pridėtus dokumentus (reg. 2026 m. birželio 1 d. Nr. (duomenys neskelbtini)) dėl 2026 m. balandžio mėnesio pajamų patikslinimo ir išdalavimo, nurodė, jog siekiant tinkamai įvertinti pareiškėjos pranešime nurodytą informaciją ir užtikrinti vienodą teisės aktų taikymą, atsakovės Socialinės paramos skyrius kreipėsi į Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministeriją dėl išaiškinimo, susijusio su gautų vaiko išlaikymo lėšų, vykdymo (bylinėjimosi) išlaidų bei pilnamečiam vaikui tenkančios išlaikymo įsiskolinimo dalies vertinimu, nustatant teisę į piniginę socialinę paramą. Atsakovė informavo, kad skiriant piniginę socialinę paramą, į bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens pajamas įskaitomos pajamos, nurodytos Įstatymo 17 straipsnio 1 dalies 1–25 punktuose. Šios dalies teisinė konstrukcija yra tokia, kad daugelyje jos punktų yra nustatytos išimtys, t. y. įstatymų leidėjas aiškiai nustatė pajamas, kurios, taikant šį Įstatymą, nėra įskaitomos į pajamas, pagal kurias nustatoma teisė į piniginę socialinę paramą. Atsižvelgiant į aukščiau nurodytą informaciją, vykdymo (bylinėjimosi) išlaidų gauta suma laikytina pajamomis, kurios turi būti įskaitomos į bendrai gyvenančių asmenų pajamas. Antstolio pervesta išlaikymo skolos suma už pilnametį sūnų, taip pat laikytina pareiškėjos gaunamomis pinigėmis lėšomis.

Pareiškėja 2026 m. liepos 9 d. prašymu „Dėl socialinės paramos skyrimo duomenų patikslinimo“ (reg. Nr. (duomenys neskelbtini)) kreipėsi į atsakovę, nurodydama, jog kreipiasi dėl

Sprendimo. Paaiškino, jog skaičiuodami pareiškėjos šeimos pajamas, specialistai mechaniškai įtraukė visą antstolės pervestą sumą (652,25 Eur), visiškai neatsižvelgdami į pareiškėjos iš anksto (2026 m. gegužės 30 d.) pateiktą pranešimą apie šių lėšų teisinę paskirtį. Į gautą antstolės pavedimą buvo įtraukta pareiškėjos pilnamečio sūnaus skolos dalis (156,10 Eur). Kadangi sūnus dirba ir sudaro atskirą šeimą, šie pinigai teisiškai nepriklauso pareiškėjos su moksleiviais šeimai ir negalėjo būti įskačiuoti į pareiškėjos šeimos pajamas. Taip pat nurodė, jog dalis pervestos sumos (28,96 Eur) yra teismo ir vykdymo išlaidų gražinimas. Tai yra anksčiau pareiškėjos patirtų nuostolių kompensacija, o ne šeimos pragyvenimo pajamos. Balandžio ir gegužės mėnesiais vaiko išlaikymo išmokų iš Sodros (po 133,20 Eur) pareiškėja negavo, nes jos buvo nutrauktos. Ši išmoka pareiškėjai iš naujo paskirta ir atstatyta tik nuo birželio 1 d. Kadangi į šeimos pajamas buvo neteisėtai įtrauktos vykdymo išlaidos bei atskiros šeimos (pilnamečio sūnaus) lėšos, pareiškėja prašė įvertinti situaciją ir įpareigoti specialistus perskačiuoti pareiškėjai skiriamą socialinę pašalpą, atimant minėtas sumas iš balandžio mėnesio pajamų suvestinės. Taip pat prašė šią informaciją atitinkamai naudoti bei taikyti skaičiuojant būsto šildymo, karšto bei šalto vandens išlaidų kompensacijas pareiškėjos šeimai.

2026 m. liepos 16 d. atsakovė priėmė skundžiamą Raštą, kuriuo pakartotinai informavo, kad atsižvelgiant į pareiškėjos situaciją, atsakovės Socialinės paramos skyrius 2026 m. birželio 3 d. raštu išsiuntė užklausą „Dėl piniginių socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymo taikymo“ Ministerijai. 2026 m. birželio 22 d. gavus Ministerijos pateiktą išaiškinimą, informacija dėl piniginių lėšų įskaitymo į pareiškėjos gaunamas pajamas buvo pateikta 2026 m. liepos 7 d. atsakovės Socialinės paramos skyriaus raštu Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl informacijos pateikimo“. Atsakovė informavo, kad atsižvelgiant į Ministerijos išaiškinimą, skiriant piniginę socialinę paramą į bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens pajamas įskaitomos pajamos, nurodytos Įstatymo 17 straipsnio 1 dalies 1–25 punktuose. Šios dalies teisinė konstrukcija yra tokia, kad daugelyje jos punktų yra nustatytos išimtys, t. y. įstatymų leidėjas aiškiai nustatė pajamas, kurios, taikant šį Įstatymą, nėra įskaitomos į pajamas, pagal kurias nustatoma teisė į piniginę socialinę paramą. Vykdymo (bylinėjimosi) išlaidų gauta suma laikytina pajamomis, kurios turi būti įskaitomos į bendrai gyvenančių asmenų pajamas. Antstolio pervesta išlaikymo skolos suma už pilnametį sūnų, taip pat laikytina pareiškėjos gaunamomis piniginėmis lėšomis.

Rašte atsakovė pažymėjo, kad apskaičiuojant piniginę socialinę pašalpą į pareiškėjos šeimos pajamas taip pat buvo įtraukta tik 2026 m. kovo mėnesį priskaičiuota vaiko išlaikymo išmokos suma iš Sodros (133,20 Eur), kuri buvo pareiškėjai pervesta balandžio mėnesį. Remiantis Sodra duomenų bazės išrašo duomenimis 2026 m. balandžio ir gegužės mėnesiais vaiko išlaikymo išmokos iš Sodros pareiškėjai nebuvo išmokėtos, todėl nėra įtrauktos į pareiškėjos šeimos pajamas skiriant piniginę socialinę pašalpą. Atsižvelgdama į Rašte pateiktą informaciją, atsakovė nusprendė, jog piniginę socialinę pašalpą nebus perskačiuojama.

Pareiškėja su priimtu Sprendimu ir Raštu nesutinka, nes mano, kad nepagrįstai į jos gaunamas pajamas priskaičiuotos antstolio pervedamos pareiškėjos vaiko išlaikymui išieškotos lėšos bei išieškotos vykdymo išlaidos.

Ginčo santykius reglamentuoja Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymas (toliau – ir VAI), Lietuvos Respublikos piniginių socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymas (minėta, toliau – ir Įstatymas) ir kiti teisės aktai.

Vadovaujantis Įstatymo 4 straipsnio 1 ir 2 dalimis, piniginę socialinę paramą savivaldybės teikia vykdydamos savarankiškąją savivaldybių funkciją, pagal savivaldybės tarybos patvirtintą piniginių socialinės paramos teikimo tvarkos aprašą, kuriame nustatoma: piniginių socialinės paramos skyrimo ir mokėjimo tvarka; pagrindai, kai socialinė parama skiriama kitais šiame įstatyme nenumatytais atvejais ir kuriems esant sustabdomas, nutraukiamas ar atnaujinamas jos mokėjimas.

Bendrai gyvenantys asmenys arba vienas gyvenantis asmuo turi teisę į socialinę pašalpą, jeigu kreipimosi dėl socialinės pašalpos metu vidutinės pajamos, nurodytos ir apskaičiuotos pagal šio įstatymo 17 ir 18 straipsnius, tenkančios vienam iš bendrai gyvenančių asmenų arba vienam gyvenančiam asmeniui per mėnesį, yra mažesnės kaip 1,1 valstybės remiamų pajamų (toliau – ir VRP) dydžio (Įstatymo 6 straipsnio 2 punktas). Bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens mėnesio pajamos socialinei pašalpai gauti apskaičiuojamos pagal vidutinės 3 praėjusių

mėnesių iki mėnesio, nuo kurio skiriama socialinė pašalpa, pajamas, nurodytas Įstatymo 17 straipsnyje (Įstatymo 18 straipsnio 1 dalies 1 punktas). Pagal Įstatymo 17 straipsnio 1 dalį skiriant piniginę socialinę paramą, įskaitomos visų bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens gaunamos pajamos, išvardytos šios įstatymo normos 1–22 punktuose. Įstatymo 17 straipsnio 1 dalyje nustatyta, jog skiriant piniginę socialinę paramą, įskaitomos visų bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens gaunamos pajamos: piniginės lėšos, gautos vaikui (įvaikiui) išlaikyti (alimentai) (10 punktas), išmokos, mokamos pagal Lietuvos Respublikos vaikų išlaikymo išmokų įstatymą (11 punktas), gautos dovanų, paveldėtos arba kitos faktiškai gaunamos piniginės lėšos (išskyrus piniginių lėšų dalį, gautą per laikotarpį, už kurį pajamos apskaičiuojamos, neviršijantią 1 VRP dydžio, ir pinigines lėšas, kuriomis kompensuojamos patirtos ir dokumentais pagrįstos su visuomenei naudinga veikla (savanoriška veikla ir pan.) susijusios išlaidos, ir labdarą piniginėmis lėšomis) (22 punktas).

Atsakovei nagrinėjant pareiškėjos Prašymą, vadovaujantis Įstatymo 18 straipsnio 1 dalies 1 punktu, buvo įvertintos vidutinės 3 praėjusių mėnesių iki mėnesio, nuo kurio skiriama socialinė pašalpa, pajamos, kurias sudarė: 1) darbinės pajamos; 2) kitos pajamos, į kurias įskaičiuotos pareiškėjos gautos ir jai pervestos piniginės lėšos iš antstolio, t. y. išieškotos vykdymo išlaidos pareiškėjai kaip išieškotojai ir įsiskolinimo už pareiškėjos sūnaus išlaikymą suma.

Minėta, jog pareiškėja nesutinka, kad į jos gaunamas pajamas priskaičiuotos antstolio pervedamos pareiškėjos vaiko išlaikymui išieškotos lėšos bei išieškotos vykdymo išlaidos. Paramos įstatymo 17 straipsnio 1 dalies teisinė konstrukcija yra tokia, kad beveik visuose šios įstatymo normos punktuose yra nurodytos išimtys, t. y. įstatymų leidėjas aiškiai nustatė kokios pajamos neįskaitomos šio įstatymo prasme į pajamas, kurios apskaičiuojamos piniginei socialinei paramai gauti.

Vadovaujantis Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktika (toliau – ir LVAT), Įstatymo 17 straipsnyje yra aiškiai nustatyta kokių rūšių pajamos (su išvardytais išimtimis) šio įstatymo prasme įskaitomos į visų bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens gaunamas pajamas, skaičiuojamas piniginei socialinei paramai skirti. Antstoliui vykdamas išieškojimą iš skolininko gautos piniginės lėšos nepatenka į Įstatymo 17 straipsnyje nurodytas išimtis lėšoms, kurios neįskaitomos į visų bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens gaunamas pajamas, skaičiuojamas piniginei socialinei paramai skirti (pvz., LVAT 2015 m. spalio 13 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. A-1721-146/2015). Atsižvelgdama į LVAT praktiką bei aukščiau išdėstytas teises ir faktines aplinkybes, Komisija sprendžia, jog atsakovė pareiškėjos gautas pagal antstolio išieškojimą pinigines lėšas pagrįstai priskyrė kitoms faktiškai gautoms pajamoms, kurios įskaitomos į visų bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens gaunamas pajamas, skaičiuojamas piniginei socialinei paramai skirti, todėl priėmė teisėtą ir motyvuotą Sprendimą.

Skundžiamame Rašte, atsakydama į pareiškėjos 2026 m. liepos 9 d. prašymą perskaičiuoti pareiškėjai skiriamą socialinę pašalpą, nepriskaičiuojant iš antstolio gautų minėtų sumų, atsakovė aiškiai nurodė ir paaiškino, kodėl šios sumos nepatenka į Įstatyme numatytas išimtis, kurioms esant būtų galima šių sumų neįtraukti į pareiškėjos gaunamas pajamas, paaiškino, kodėl šios sumos yra laikytinos pajamomis, kurios turi būti įskaitomos į bendrai gyvenančių asmenų pajamas, todėl pagrįstai atsisakė perskaičiuoti piniginę socialinę pašalpą. Rašte nurodyti šio Rašto priėmimo teisinis ir faktinis pagrindai, todėl laikytina, kad priimtas Raštas yra teisėtas ir pagrįstas.

VAĮ 10 straipsnio 5 dalis numato, jog administracinis sprendimas turi būti motyvuotas bei pagrįstas objektyviais duomenimis (faktais) ir teisės aktų normomis ar kitomis administraciniam sprendimui įtakos turėjusiomis aplinkybėmis (5 ir 6 punktai). Šios normos sietinos su viešojo administravimo subjekto veiklai keliamu įstatymo viršenybės principu, pagal kurį reikalaujama, kad viešojo administravimo subjektų veikla atitiktų VAĮ išdėstytus teisinius pagrindus, o administraciniai sprendimai, susiję su asmenų teisių ir pareigų įgyvendinimu, visais atvejais turi būti pagrįsti įstatymais (VAĮ 3 straipsnio 1 dalies 4 punktas). Viešojo administravimo subjektą išsamumo principas įpareigoja į prašymą ar skundą atsakyti aiškiai ir argumentuotai, nurodant visas prašymo ar skundo nagrinėjimui įtakos turėjusias aplinkybes ir konkrečias teisės aktų nuostatas, kuriomis rėmėsi vertindamas prašymo ar skundo turinį (VAĮ 3 straipsnio 1 dalies 5 punktas).

Nagrinėjamoje byloje nustatyta, jog skundžiamame Sprendime aiškiai nurodyti faktinis bei teisinis socialinės pašalpos apskaičiavimo pagrindai, o skundžiamame Rašte yra aiškiai nurodyti atsisakymo perskaičiuoti piniginę socialinę pašalpą pagrindai. Skundžiami Sprendimas ir Raštas atitinka VAI 10 straipsnio 5 dalies 5 ir 6 punktų reikalavimus, todėl jų naikinti nėra pagrindo.

Netenkinus pareiškėjos skundo pagrindinio reikalavimo, nėra pagrindo tenkinti ir išvestinio dėl įpareigojimo atsakovę iš naujo perskaičiuoti pareiškėjos šeimos 2026 m. balandžio mėnesio pajamas, neįtraukiant į jas pilnamečio sūnaus skolos dalies (156,10 Eur) bei vykdymo išlaidų grąžinimo (28,96 Eur), ir atitinkamai perskaičiuoti bei išmokėti priklausančią socialinę pašalpą bei būsto šildymo ir vandens išlaidų kompensacijas. Nustatytų teisinių ir faktinių aplinkybių pagrindu pareiškėjos skundas atmetamas.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 22 straipsniu, Komisija

n u s p r e n d ž i a :

pareiškėjos X. Y. skundą atsakovei Kretingos rajono savivaldybės administracijai dėl Kretingos rajono savivaldybės administracijos Socialinės paramos skyriaus 2026 m. liepos 7 d. sprendimo Nr. (duomenys neskelbtini) bei 2026 m. liepos 16 d. rašto Nr. (duomenys neskelbtini) panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo bylos šalys gali apskūsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkė

Marina Adomaitė

Komisijos nariai

Evaldas Ambrozaitis

Laura Bernikienė